



Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja



17. nedelja med letom

28.7.2019

Leto XVII., 28 (928)

GOSPOD, NAUČI NAS MOLITI!

Apostoli so večkrat videli, kako se je Jezus zvečer umaknil in hotel biti nekaj časa na samem. Spoznali so, da je bil to njegov dragoceni čas, ki ga je posvetil svoji molitvi. Nekoč mu je eden od učencev rekel: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« V Jezusu so prepoznali svojega učitelja in vsak učitelj ima svojo metodo, kako uči svoje učence. Zato jih je zanimalo, kako Jezus moli, da bi ga lahko tudi v tem posnemali. In naučil jih je očenaš, molitev, ki jo ob Zdravamariji največkrat ponavljamo.

Mnogi so prepričani, da so preveč obremenjeni in zato ne želijo zapravljati svojega časa z molitvijo, o kateri pravijo, da je nekoristna, ker je neučinkovita. Strinjani so s to trditvijo, ker sem prepričan, da mnogi kristjani ne vidijo učinka svojih molitev in zato nehajo moliti. Eden od vzrokov je lahko tudi ta, da nimajo pravega zgleada, ker nam pravi molivci zelo primanjkujejo. Kot otrok se spomnim, da je oče vsak večer vodil molitev, pri kateri smo bili skupaj z mamo vsi otroci. Ta zglead se mi je globoko vtisnil v spomin in sem zelo ponosen na očeta, ki nam je bil glede molitve velik zgled.

Zakaj ne vidimo učinka svojih molitev? Eden od razlogov je tudi ta, da se nismo navadili moliti oziroma da molimo samo takrat, ko nam voda teče v grlo. Kot da je molitev tisti skrivnostni gumb, na katerega pritisneš, ko kakšno stvar potrebuješ. Jezus pa je molil vsak dan, včasih je bil celo noč zatopljen v molitev. Molitev mu je bila kot vsakdanja hrana in pijača, ki ju potrebuješ za preživetje. Z osebo, ki te ima rada, se ne boš srečeval enkrat tedensko, ampak boš iskal priložnosti, kako bi bila čim več skupaj. To je čutil Jezus do svojega Očeta: hotel je biti z njim stalno v stiku in ni želel, da bi ga pri takšnem zaupnem srečanju kdo motil. Zato se je ob večerih umikal od množice in tudi od svojih učencev. Hotel je biti sam, da je lahko molil in se pogovarjal s svojim Očetom.

Če je molil Jezus, ki je Bog, potem imamo mi veliko več razlogov, da molimo. Moliš sicer lahko kjer koli, vendar je dobro, da si najdemo stalni kotiček za svojo molitev. Že s tem, da se umaknemo v prostor, ki je prihranjen za molitev, damo drugim vedeti, da se umikamo na kraj, kjer nas naj ne bi nihče motil. To velja tudi za skupno družinsko molitev: imeti je treba prostor, ki je prihranjen za pogovor z Bogom. Tak prostor je sveti kraj, ki nas že s tem, da ga imamo, opozarja, da smo Bogu naredili prostor v svojem življenju in mu zaupamo.



Rekel jim je:

»Kadar mólite, recite: Oče!
Posvečeno bodi tvoje ime.
Pridi tvoje kraljestvo.
Naš vsakdanji kruh nam dajaj
od dne do dne
in odpústi nam naše grehe,
saj tudi mi odpuščamo
vsakomur, ki nam je dolžan,
in ne daj,
da pademo v skušnjavo!«

(Lk 11,2-4)

Svete maše:

17. NEDELJA MED LETOM 28.7. Sv. Viktor I. papež.	Juršče Trnje Trnje Zagorje <i>Zagorje</i>	7,30 +Antonija Šajn, Juršče 51, obletna (2.) 8,30 Češčenje SRT in molitev za misijonarje 9h +Marta Rebec, Trnje 5, 30.dan 10,30 Za vse župljane obeh župnij <i>15h Molitev za misijone</i>
Ponedeljek 29.7. Sv.Marta, Laz. sestra	Palčje	20h +Ivanka in Jože Mikuš, Raktina, dar. Palčje 48, obl.
Torek 30.7. Sv.Peter Krizolog,škof	Klenik	20h +e tete Štavar in starši Bergoč, Klenik 27
Sreda 31.7. Sv.Ignacij Lajlski	<i>Zagorje</i>	<i>7h V dober namen</i>
Četrtek 1.8. Sv.Alfonz M. Ligvarij	Juršče <i>Zagorje</i>	19h +i Žužek, Juršče 1, obletna <i>20h Molitvena ura za duhovne poklice</i>
I. Petek 2.8. Sv.Evzebij iz Vercel.	Trnje <i>Zagorje</i>	18,30 Za duhovne poklice in svetost duhovnikov <i>20h +Emil Čeligoj, Zagorje 12, obletna</i>
I. Sobota 3.8. Sv.Avguštin Kazatič,šk	<i>Zagorje</i>	<i>19h Spoved</i> <i>19,30 +Anton Volk, Knežak 94, obletna</i>
18. NEDELJA MED LETOM 4.8. Sv. Janez Vianney, d.	Palčje Trnje Trnje <i>Zagorje</i>	7,30 +Antonija in Alojz Česnik, Palčje 70, obletna 8,30 Češčenje SRT 9h +Anton Žakelj in +i starši Matičič, Trnje84, oblet. +i Žigman, Trnje 44 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- **Kratek SESTANEK MŽ KARITAS** bo v torek, 30.7. ob 21h v župnišču v Zagorju. Vse članice lepo vabljeni k udeležbi!

- **PORCIUNKULSKI ODPUSTEK** lahko prejmemo od četrta popoldne do petka zvečer. Odpustek nam **ne odpušča grehov**, pač pa kazni zanje. Bog nam odpušča velike ali smrtno grehe, če jih obžalujemo in se jih iskreno kesamo ter se jih obtožimo pri spovedi. Male grehe pa nam odpušča že s samim kesanjem. Pri tem nam Bog odpušča krivdo greha, ostajajo pa nekatere kazni zanje, za katere moramo zadostiti na tem svetu z molitvijo, dobrimi deli ali potrpežljivim prenašanjem trpljenja, ali s trpljenjem v vicah. Pri tem zadoščevanju nam Cerkev prihaja naproti z odpustki. **Popolni odpustek** nam odpusti **vse** kazni za grehe, delni pa le del kazni. Za prejem porcijunkulskega popolnega odpustka je potrebno opraviti dobro spoved, prejeti sv. obhajilo, obiskati župnijsko cerkev in pri tem moliti apostolsko vero, očenaš in zdravomarijo ter še en očenaš in zdravomarijo po papeževem namenu, pa tudi biti poponoma nenavezan na greh, tudi mali. // Upam, da še veste, kdaj je smrtni greh, kdaj pa mali: če prekršimo Božjo ali cerkveno zapoved v veliki stvari (zavestno preklinjanje Boga, svetnikov in svetih reči, zatajitev vere, opuščanje nedeljske in praznične maše, uboji, nečistovanje, kraje ipd.), če pa ni bilo zavestno ali nehote, je mali greh.// Bolniki lahko prejmejo ta odpustek tudi doma ali v bolnici, če izpolnijo ostale pogoje. Če izpolnimo vse te pogoje, prejmemo popolni odpustek, sicer le delni. Odpustek lahko prejmemo le zase, lahko pa ga darujemo tudi za duše v vicah. – Spoved lahko opravimo osem dni prej ali potem. Kdor bo želel prejeti zakrament **sv. spovedi**, bom na razpolago **v petek pol ure pred mašo** v Trnju in Zagorju.

- **PRVI PETEK in SOBOTA** sta ta teden. Vabim vas k zadostilnemu sv. obhajilu. Maši sta v Trnju ob 18,30 in v Zagorju ob 20h, v soboto bo v Zagorju **ob 19,30** in obhajanje prvosobotne pobožnosti na fatimski način.

- **BOLNIKE IN OSTARELE** bom obhajal v petek dopoldne. Sporočite, če še kdo želi, da ga pridem obiskat in obhajati!

NE POZABI NA BOGA

Mnogim se zdi molitev zastarela, neučinkovita in nesmiselna. Imajo jo za beg od resničnosti in dolžnosti. Potrebe in stiske ljudi so prevelike, da bi čakali na kakšno negotovo pomoč od zgoraj. Edino pravo bogoslužje naj bi bilo služenje človeku.

Čeprav se to sliši zelo človekoljubno in skriva v sebi zrno resnice, vendar ne pove vsega. Človek je vedno bil in je tudi danes, v dobi skoraj vsemogočne tehnike in vsevedne znanosti, bitje, ki kdaj odpove, ki pozna poraze, nemoč in nebogljjenost. Iz te bede se mu vedno znova izvija klic na pomoč. In ko doživi kaj lepega, veličastnega, ga nekaj priganja, da bi nekomu rekel: Hvala.

V molitvi, priznanju Boga, priznavamo tudi resnico o sebi. »Kdor ne najde Boga, tudi sebe ne najde,« je zapisala judovska spreobrnjenka in karmeličanska redovnica Edith Stein. Resnica o nas pa je ta, da sebi ne zadostujemo, da

smo naposled vse prejeli in še prejemo, z drugo besedo; da smo berači. Le zakaj bi se to sramovali priznati? Čemu bi se skrivali za masko samozadostnosti? Mar ni najbolj veselo sporočilo evangelija, da smemo poklicati na pomoč in ob tem vedeti, da ne kličemo v gluho temo, ampak Očeta, ki ve, česa potrebujemo, še preden ga prosimo?

Moliti pomeni priznati temeljno resnico o sebi in o Bogu: da sami sebe in vse, kar imamo, vsak dan, vsak trenutek prejemo iz rok Boga, ki je neizmerno bogat in velikodušen v svoji ljubezni. To priznati ni ponižanje za človeka, še manj klečeplazenje. Ljubezen nikoli ne ponižuje.

Revež, ki bi se delal bogatina, bi bil smešen. Nekaj podobnega je s človekom, ki meni, da Božjih darov ne potrebuje. Postane karikatura samega sebe, berač, ki se dela, da je bogatin.

Po: TV Slovenija – Ozare 1995

Abraham pa je še stal pred Gospodom. Pristopil je in rekel: »Ali boš res pokončal pravičnega s krivičnim vred? ...« Gospod je rekel: »Če najdem v Sodomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih.« ... Abraham je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če spregovorim še tokrat: Mogoče se jih tam najde deset.« Odgovoril je: »Ne bom jih pokončal zaradi teh desetih.«

Prva Mojzesova knjiga 18, 23–32

Tisti, ki ne poznajo človekovega srca, ne poznajo usmiljenja do ljudi, ki kaj zagrešijo, in zanje glasno zahtevajo najstrožje kazni, tudi v svarilo drugim.

- Same štorije. Smrtno kazen zaslužijo!
- Na koščke bi jih bilo treba razsekati!
- Na prisilno delo naj gredo. Boš videl, da jih bo izučilo!
- V zapor za vse življenje. In to brez televizije!



in nogometnega igrišča!

Res pravični ljudje, kakor Abraham, se ne postavljajo za sodnike in so polni razumevanja in odpuščanja.

Abraham bi imel več kot dovolj razlogov, da bi se veselil kazni za Sodomo, pa se rajši pogaja z Bogom. Bog ne vztraja in popusti, ker je Pravični, ker je usmiljenje, ker je odpuščanje. Abraham si ne drzne pogajati se za manj kot deset pravičnih. Ne more si predstavljati, da bo dovolj en sam pravični, Jezus, za rešitev vsega človeštva.

Po: T. Lasconi, 365 + 1 dan s Teboj

Nekateri mislijo, da molijo le ljudje, ki niso kos pritiskom sodobnega življenja. Trdijo, da Boga ni, in da tisti, ki molijo, le sami sebi zagotavljajo, da imajo stvari, ki se jim dogajajo, smisel. Molitev jim pomaga, da se obvarujejo življenjskih težav.

In vendar molitev pogosto sploh ni tolažba. Za mnoge kristjane je molitev neprestan boj; ni vedno prijetna in od molivca zahteva marsikaj. Kristjani verujemo, da molitev ni psihološka prevara. Verujemo v Boga, ki ravno po molitvi ljudem pogosto sprevrča skrbno negovane načrte.

Kristjani verujemo, da molitev spreminja ljudi in dogodke in ne samo človeka, ki moli. Molitev je zato ena izmed pglavitnih prvin naše krščanske vere.

Jezus je s svojim zgledom k molitvi vzpodbujal svoje učence. Vzpodbuja pa tudi nas. Nenazadnje nam je dal prvo molitev, ki jo danes imenujemo očenaš. A ne pozabimo: ob molitvi tudi premišljujmo o besedah, ki jih izrekamo!

Po: D. Watson, Jezus nekdaj in danes

3. avgust SV. LIDIJA

Rodila se je v 1. stoletju v Tiatiri v Aziji. Bila je poganka in trgovka s škrlatom, ki je bil zelo dragocen, zato ji je trgovina dajala precejšnje ekonomsko stabilnost in tudi dober družbeni položaj. Ko so na svojem drugem misijonskem potovanju v njeno mesto prišli sv. Pavel in njegovi spremljevalci, so začeli pridigati ob reki. Lidijo je prevzela Božja beseda, tako da se je spreobrnila h krščanstvu in se dala krstiti. Njen zgled so posnemali tudi drugi iz njene družine. Ne vemo, ali je bila vdova ali neporočena. V svojo hišo je sprejela Pavla in tovariše, zato se ji je Pavel javno zahvalil, preden so zapustili mesto. Bila je pripravljena sprejeti Božjo besedo in ji slediti, bila je dejavna v delih usmiljenja. To so poteze njene sveto-
sti.

Ljubezen do Boga in do bližnjega
je višek popolnosti,
temelj vseh kreposti.

Nasprotno pa je ljubezen do sebe
izvir vseh pregreh.

(Tomaš Špidlik)

Kdor ima dobroto v srcu, nosi v sebi nebesa
in jih izžareva v okolico.

Dobrota je Božji dar, zato pravijo:
kdor nosi v sebi dobroto, nosi v sebi Boga.
(Anton Trstenjak)

SMEH JE POL ZDRAVJA
SLOVNICA – Ob koncu šolskega leta učitelj z učenci pri slovenščini utrjuje osvojeno snov o sedanjem, preteklem in prihodnjem času. Tako vpraša Emo: »Če rečem: Jaz sem bolan, kakšen čas je to?« – »Zelo lep čas, gospod učitelj!«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si